

“परात्रं परवासञ्च नित्यं धर्म्मरतस्थजेत् ।
इति स्मृतिः ॥

संयमदिने तस्य व्याच्यत्वं यथा,—

“कांस्वं मांसं मस्तरञ्च चणकं कौरूधकम् ।
शाकं मधु परान्नञ्च त्वज्जिदुपवसन् स्त्रियम् ॥”*

पारणदिने तस्य व्याच्यत्वं यथा,—

“अभ्यङ्गञ्च परान्नञ्च तैलं निर्माल्यलङ्घनम् ।
तुलसीनयनं दूतं पुनर्भोजनमेव वा ॥

वस्त्रपीडां तथा चारं द्वादश्यां वर्जयेद्बुधः ॥”*

तद्भोक्तृयागादेर्विफलत्वं यथा,—

“परपाकेन जुष्टस्य द्विजस्य गृहमेधिनः ।
इष्टं दत्तं तपोऽधीतं यस्यान्नं तस्य तद्ववेत् ॥”*

तद्भुक्ता पुत्रोत्पादने दोषो यथा,—

“यस्यान्नेन तु भुक्तेन भार्या समधिगच्छति ।
यस्यान्नं तस्य ते पुत्रा अन्नाग्नेतः प्रवर्तते ॥”*

ब्राह्मणादिस्वामिकाद्भोजने दोषो यथा,—

“ब्राह्मणाग्नेन दारिद्र्यं क्षत्रियाग्नेन प्रेक्ष्यताम् ।
वैश्याग्नेन तु शूद्रत्वं शूद्राग्नेनैरकं ब्रजेत् ॥”

इत्येकादशीतत्त्वम् ॥*

परान्नभोजनेन तीर्थगमने फलस्याख्यत्वं यथा,—

“षोडशांशं स लभते यः परान्नेन गच्छति ।
अर्द्धं तीर्थफलं तस्य यः प्रसङ्गेन गच्छति ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥*

महायुगनिपाते तस्य व्याच्यत्वं यथा,—

“अन्यथाहं परान्नञ्च गन्वं मालञ्च मैथुनम् ।
वर्जयेद्गुरुपाते तु यावत् पूर्णो न वत्सरः ॥”

इति शुद्धितत्त्वम् ॥*

तद्भोक्तृमन्त्रसिद्धिज्ञानयथा,—

“जिह्वा द्वाधा परान्नेन करौ दग्धौ प्रतियहात् ।
मनो दग्धं परस्त्रीभिः कथं सिद्धिर्विरानने ॥”

इति तन्त्रम् ॥*

तद्भोजने प्रतिप्रसवो यथा,—

“शुश्रूषं मातुलांश्च वा श्वशुरान् तथैव च ।
पितुः पुत्रस्य चैवान्नं न परान्नमिति स्मृतिः ॥”

इत्येकादशीतत्त्वम् ॥

परान्नः, त्रि, (परान्नं नित्यमख्यस्य । “अर्धं
आदिभ्योऽच् ।” ५।२।१२७। इति अच् ।)

परान्नोपजीवी । तत्पर्यायः । परपिच्छादः २ ।
इत्यमरः । ३।१।२० ॥

पराम्, त्रि, (परामता आपो यस्मात् । “अवर्णा-
न्नाद्वा ।” ६।३।६७। इत्यस्य वार्ति इत्यनेन

पक्षे अप ईदभावः ।) पक्षे ईत्वे परेपम् । इति
सिद्धान्तकौमुदी ॥

पराम्, क्री, (परमापिपिञ्जि।आ + पू + अच्।) पर-
यकम् । इति भावप्रकाशः ॥ (अस्य विवरणं परूष-
शब्दे द्रष्टव्यम् ॥ परचापरञ्च द्वयोः समाहारः ।)

परमपरञ्च ॥ (यथा, विष्णुपुराणे । १।६।२७।
“यताञ्च सद्यन्नेन प्रजानां कारणं परम् ।
परापरविदः प्राज्ञास्ततो यज्ञान् वितन्वते ॥”)

परापरगुरुः, पुं, (परमादिपि परः अष्टः परापरः ।
पृषोदरादिवात् साधुः ततः कर्मधारयः ।) गुरु-
विशेषः । स तु भगवती । (यथा,—

“आदौ सर्वत्र देवेशि । मन्त्रदः परमो गुरुः ।
परापरगुरुस्त्वं हि परमेष्ठो त्वहं गुरुः ॥”

इति दृष्टान्तलतन्त्रे २ पटलः ॥

(तन्त्रान्तरे च यथा,—

“मन्त्रदाता गुरुः प्रोक्तो मन्त्रस्तु परमो गुरुः ।
परापरगुरुस्त्वं हि परमेष्ठिगुरुस्त्वहम् ॥”)

पराम्भः, पुं, (पराम्भयते इति पराम्भवनमित्यर्थः ।
परा + भू + भावे अच् ।) तिरस्कारः । (यथा,
मार्कण्डेये । १८।२८।

“मदासक्तोऽहम् चिह्नो नचैवाहं जितेन्द्रियः ।
कथमिच्छेय मतोऽपि देवाः शत्रुपराम्भवम् ॥”)

अस्य पर्यायः । न्यकारः २ तिरस्क्रिया ३ परि-
भावः ४ विप्रकारः ५ परिभवः ६ अभिभवः ७
अव्याकारः ८ निकारः ९। इति हेमचन्द्रः ॥

विनाशः । इति मेदिनी ॥

पराम्भूतः, त्रि, (पराम्भयते स्म। परा + भू + क्त।)
पराजितः । इत्यमरः । २।८।११२ ॥

परामर्शः, पुं, (परामर्शते इति । परामर्शन-
मित्यर्थः । परा + ऋश् + भावे ञच् ।) युक्तिः ।
विवेचनम् । तत्पर्यायः । वितर्कः २ उन्नय-
नम् ३ विमर्शणम् ४ अध्याहारः ५ तर्कः ६
ऊहः ७। इति हेमचन्द्रः ॥ तर्कशास्त्रे तु याति-

विशिष्टपक्षधर्म्मताज्ञानम् । यथा,—

“याप्यस्य पक्षधर्म्मत्वधीः परामर्श उच्यते ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

अस्यार्थः । “यातिविशिष्टस्य पक्षेण सह वैशिष्ट्या-
वगाहिज्ञानमनुमितिजनकम् । तच्च याप्यः
पक्षे इति ज्ञानं पक्षो याप्यवान् इति ज्ञानं
वा ।” इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥ स चानुमित-

यापारः । यथा,—

“यापारस्तु परामर्शः करणं यातिधीर्भवेत् ॥”

इति भाषापरिच्छेदः ॥

अस्यार्थः । “अनुमायामनुमितौ यातिज्ञानं
कारणं परामर्शं यापारः । तथा हि । येन
पुरुषेण महानसादौ धूमे वह्निर्वापिर्गृहीता

पश्चाच्च स एव पुरुषः कश्चित् पर्वतादौ अवि-
च्छिन्नमल्लां धूमरेखां पश्यति तदनुन्तरं धूमो
वह्निर्वाप्य इत्येव रूपं यातिस्मरणं तस्य पुरु-

षस्य भवति पश्चाच्च वह्निर्वाप्यधूमवान् पर्वत
इति ज्ञानं भवति स एव परामर्श इत्युच्यते ॥

इति सिद्धान्तसुक्तावली ॥

पराम्भूतः, क्री (पराम्भूतं वारि यस्मात् ।) वर्ष-
णम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (पराम्भूतं अम-
रणधर्म्मकं ब्रह्मात्मभूतं यस्य । इति विग्रहे

वाच्यलिङ्गः । यथा, सुखकोपनिषदि । ३।२।६।
“वेदान्तविज्ञानमुनिश्चितार्थाः
सन्नासयोगात् यतयः सुखसत्त्वाः ।
ते ब्रह्मलोकैस्तु परान्तकाले
पराम्भूताः परिसृज्यन्ति सर्वे ॥”)

पराम्भूतः, त्रि, (पराम्भूयते स्म । परा + ऋश् +
कर्मणि क्तः ।) सम्भवः । सम्भवयुक्तः । यथा,—
“क्षेत्रकर्मविपाकाशयैरपराम्भूतः । इति कुसु-

माञ्जलिकारिकायाख्याने रामभद्रः ॥ कृतपरा-
मर्शः । विवेचितः ॥

परायणं, त्रि, आसङ्गवचनम् । इत्यमरः । ३।२।२॥

परं केवलमयनमासक्तिस्थानमिति परायणम् ।
यथा धर्म्मपरायणो धर्म्मासक्तः । इति भरतः ॥

आश्रयः । (यथा, मनुः । ४।१०।
“वर्तयंश्च श्रिलोकाभ्यामभिहोत्रपरायणः ॥”
तत्परम् । अमीष्टम् । इति मेदिनी ॥ (नित्य-
प्रतिष्ठा । यथा, रामायणे । २।४८।१७।

“पादच्छायासुखं भर्तुः सादृशस्य महात्मनः ।
स हि नाधीननस्यास्य स गतिः स परायणम् ॥”

“परायणं शाश्वतप्रतिष्ठा ।” इति रामानुजः ॥)

परायत्तं, त्रि, (परस्य परेषां वा आयात्तम् ।)
पराधीनम् । यथा,—

“तत्रायत्तवशाधीनच्छन्दवन्तः परात्परैः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

परारि, त्रि, (पूर्वतरे वत्सरे इत्यर्थः “सदाः परतु-
परारोति ।” ५।३।२२। इति पूर्वतरस्य

परभावः आरि च संवत्सरे ।) पूर्वतरवत्सरे ।
गततृतीयवर्षे । इत्यमरभरतौ ॥ (परस्य अरिः ।)
परशचौ त्रि ॥

परारिन्नः, त्रि, (परारि भवः । “चिरपस्तुपरा-
रिभ्यस्तुो वक्तव्यः ।” ४।३।२३। इत्यस्य वार्ति
इत्यनेन त्रः ।) पूर्वतरवत्सरे समन्वी । इति
आकरणम् ॥

परारुः, पुं, (परारुर्हतीति । परा + रु + उन् ।)
कारवेक्षः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (कारवेक्षशब्दे-
रस्य गुणादयो ज्ञातव्याः ॥)

परारुक्, पुं, (परारुर्हतीति । परा + रु + उक् ।)
प्रस्तरः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पराहं क्री, (पराहं गति सर्वोत्तमस्तयो बहुते इति ।
अध्वर इहो + अच् ।) दशमध्यसंख्या । लक्ष-
लक्षकोटिः । १००,०००,०००,०००,०००,०००
इदं चरमसंख्या अष्टादशाङ्गपर्यन्तम् । इति
हेमचन्द्रः ज्योतिष्य ॥ (यथा, नैषधे । ३।४०।

“यदि त्रिलोकोगुणनापरा स्यात्
तस्याः समानिर्भेदि नाशुषः स्यात् ।
पारे पराहं गणितं यदि स्यात्
गणयनिःशेषगुणोऽपि स स्यात् ॥”)

ब्रह्मण आशुषोऽहम् । यथा,—

“निजेन तस्य मानेन चाशुष्वर्शतं स्मृतम् ।
तत् पराखं तदहं च पराहं भविष्यते ॥”

इति कौर्म ५ अध्यायः ॥

(तथा, मार्कण्डेये । ४६।४२—४३।
“शतं हि तस्य (ब्रह्मणः) वर्णाणां परमित्यभि-
धीयते ।

पश्चाद्भस्तिथार्थः पराहंमिति कीर्त्तते ॥
एवमस्य पराहंन्यु व्यतीतं द्विजसत्तम ।।
यस्यान्तेऽभून्महाकल्पः पाप्मा इत्यभिधीयते ॥”)

पराहं, त्रि, (पराहं पराहंसंख्यावत् प्रधानत्व-
मर्हतीति । पराहं + यत् यद्वा परस्मिन्नेव भवः ।
“परावराधमोत्तमपूर्वाच्च ।” ४।३।५। इति